Tématem diplomové práce je problematika nezaměstnanosti. Cílem je zjistit, jaký je psychosociální dopad nezaměstnanosti na člověka. Zaměření práce je teoreticko – empirické. Teoretická část je zaměřena na popis důležitých vybraných aspektů, jež se s nezaměstnaností pojí, např.: na typy a druhy nezaměstnanosti, význam práce pro člověka, sociální a psychické důsledky nezaměstnanosti na jedince apod. Práce dále vyjasňuje metodologická a teoretická východiska pro praktickou část. Mezi zde užité metody patří metody teoretické analýzy, metody deskriptivní a interpretativní.
Praktická část je zaměřena na empirické šetření probíhající prostřednictvím dotazníku na všech pobočkách jednotlivých úřadů práce v Praze. Toto šetření si klade za cíl zjistit, jak nezaměstnaní prožívají svou nezaměstnanost jako stresovou zátěž ve vazbě na jejich spokojenost s předchozím zaměstnáním a jak se tato stresová zátěž promítá do sociálních vztahů. Výsledkem empirického šetření je zjištění, že nezaměstnaní, kteří byli v posledním zaměstnání spokojeni, ve své nynější nezaměstnanosti výrazněji prožívají stres než ti, kteří byli v posledním zaměstnání nespokojeni. Nelze však tvrdit, že ti nezaměstnaní, kteří byli v posledním zaměstnání spokojeni, subjektivně prožívali větší zhoršení sociálních vztahů než ti, kteří byli v posledním zaměstnání nespokojeni. Čím více respondenti pociťovali stres, tím více se jejich vztahy s okolím zhoršovaly.